

崇德

仙佛慈訓

TIÊN PHẬT TỪ HUẤN

濟公活佛 慈訓

TÊ CÔNG HOẠT PHẬT TỪ HUẤN

西元二〇一五年歲次乙未四月初七日、十四日

Nhằm ngày 7 & 14 tháng 4 Tuất thứ Ất Mùi, năm 2015

發一崇德 台北道場 中壢區 蓄德壇

Phát Nhất Sùng Đức Đạo trường Đài Bắc,

khu Trung Lịch , Súc Đức Đàn

社會界越語兩天率性進修班

Lớp Suất Tính Tiên Tu hai ngày Giới xã hội Việt ngữ

中華民國一〇四年歲次乙未四月十四日

Ngày 14 tháng 4 Tuất thứ Ất Mùi, năm 2015

中壢蓄德佛堂恭請仙佛慈悲指示訓

Phật đường Súc Đức khu Trung Lịch cung thỉnh

Tiên Phật từ bi phê huấn văn chỉ thị

蓄銳養精赴康莊 不辭勞苦處開荒

SÚC nhuệ dưỡng thần hương đến kang
trang

Bất từ lao khổ khắp chốn khai hoang

德化十方浩然養 無量恩惠賜賢良

ĐỨC hóa thập phương dưỡng khí hạo nhiên

Vô lượng ân huệ ban phước lương hiền

佛門開啟慧朗朗 明心見性守真常

PHẬT môn mở mang trí tuệ khai sáng

Minh tâm kiến tánh giữ vững chân thường

堂堂正正作榜樣 誠中形外當自強

ĐƯỜNG đường chánh chánh làm tấm
gương tốt

Trong ngoài như một ắt sẽ tự cường

吾 乃 Ta là

濟顛和尚 奉

Tê Diên Hòa Thượng phụng

申 命 降佛堂 入門已參

Mẫu mệnh giáng Phật đường vào cửa đã tham giá

皇 申 駕 再問愛徒否安康

Hoàng Mẫu rồi hỏi thăm các đồ nhi có khỏe không

定靜安慮待批章

Các con hãy tịnh tâm bỏ hết ưu phiền đợi

Thầy phê huân

哈哈 Haha

師徒有緣今相逢 壇前徒兒展歡容

Thầy trò ta hôm nay có duyên gặp lại nhau

Dưới Phật điện các đồ nhi vui tươi niềm nở

法會一開驚天地 九玄七祖沾光榮

Pháp hội mở ra kinh thiên động địa

Cửu huyền thất tổ đều triêm quang

佛盤註冊深宏愿 善始克終擇善從

Phật bàn trú sách khắc sâu nguyện lớn

Khởi đầu tốt kiên trì hướng thiện đến cùng

點傳講師之帶動 班員各個體心中
Dưới sự dẫn dắt của các Điểm truyền sư và
Giảng sư

Tất cả ban viên đều cảm nhận được trong
lòng

法會殊勝當明懂 義 遵守佛規表從容

Pháp hội thù thắng các con phải hiểu

Tuân thủ Phật quy đáng vẻ ung dung

四大法律 德 旁鑑 禮 諸天仙佛護佑中

Tứ đại pháp luật chủ giám sát xung quanh

Chư thiên tiên phật hộ pháp ở giữa

恭禧徒兒率性入 脫胎換骨非凡庸

Chúc mừng các con gia nhập lớp Suất tính
tiên tu

Thay hình đổi dạng không còn là người
phàm

得聞上乘天機秘 有緣方能把道逢

Các con được nghe những thiên cơ thượng
thừa

Có duyên mới gặp được Đại Đạo

身寄紅塵終為客 屢遭輪轉令傷情
Thân gửi nơi hồng trần cuối cùng vẫn chỉ là
khách

Mãi chịu cảnh luân hồi càng thêm đau
thương

世俗盡是黃梁夢 義 眼閉荒塚冷清清
Đời thế tục chỉ toàn mộng hoàng lương
Nhắm mắt xuôi tay mồ hoang lạnh lẽo
孰能悟透道真理 禮 不再墜入六道中

Máy ai ngộ thấu chân lý của Đạo
Đề không còn rơi vào vòng lục đạo luân hồi
引保苦口婆心費 成全爾們入佛宮
Dẫn bảo sư hết lòng động viên

Thành toàn các con bước vào cửa Phật
見道成道何等樂 隨遇而安樂無窮
Gặp Đạo và đắc Đạo thì còn gì vui bằng
Luôn biết yên vui theo cảnh ngộ thì niềm
vui bất tận

孰似為師看透徹 便能瀟灑無憂忡
Nếu ai được như Thầy có thể ngộ thấu
Thì sẽ có thể tiêu điều không muộn phiền

人生本無煩惱事 庸人自擾昧真靈
Nhân sinh vốn không có chuyện phiền não
Chỉ tại người phạm tự nhiều loạn làm chân
linh bị ngu mê

水之濁兮濯我足 水之清兮滌我纓

Gặp nước đục thì ta dùng rửa chân

Gặp nước trong thì ta dùng rửa mũ

萬緣放下得失忘 翛然塵外透天明

Vạn duyên buông xuống được mất không
màng

Tiêu diêu thoát tục nhìn thấu trời xanh

和風甘雨格天樂 乘風破浪難關衝

Gió dịu mát mưa ngọt ngào vui cùng trời
đất

Cưỡi sóng đập gió vượt qua mọi gian khó

今朝有緣佛前會 為師窮言啟迷蒙

Hôm nay có duyên gặp các đồ nhi tại Phật
đường

Thầy đây hết lời cặn lời để khai sáng cho
các con

人生當中須開創 自身修持勿放鬆

Trong đời người phải biết mở ra những
trang mới

Tự thân tu trì chớ nên buông xuôi

學修講辦功夫下 正知正見存心中

Cố gắng hơn trong việc học tu giảng bàn

Chánh tri chánh kiến luôn giữ trong tâm

見賢思齊前程邁 見不賢則內自省

Thấy người hiền thì nghĩ xem mình có

bằng họ không rồi cố gắng tiến lên

Thấy người không tốt thì tự kiểm điểm bản

thân xem có mắc lỗi như họ không

無為而為天真有 夫思無邪五蘊空

Làm theo lẽ vô vi bằng tấm lòng chân thật
nhất

Suy nghĩ không ác tà gian dối ngu uẩn đều
hóa không

道不遠人人自遠 道在生活二六中

Đạo không xa người người tự xa

Đạo tồn tại mọi lúc mọi nơi trong cuộc
sống

行住坐臥自檢視 有否自修涵養功

Các con hãy tự kiểm tra việc đi đứng ngồi
nằm của mình

Xem đã tự tu được nội hàm hay chưa

惟道是從體天意 真知真行須真明

Hiểu được ý trời và luôn thuận theo Đạo

Muốn chân tri chân hành phải chân minh

今時得道佛緣厚 抱道奉行懷熱衷

Ngày nay đắc Đạo là do có Phật duyên
thâm hậu

Kiên trì phụng hành theo Đạo bằng tất cả
lòng nhiệt thành

守道行功除私慾 掃三飛四無放鬆

Giữ Đạo hành công từ bỏ dục vọng cá nhân

Việc quét bỏ tam tâm thối bay tứ tướng
không được buông lỏng

越修越有氣質也 修道可能為賢英

Như vậy sẽ càng tu càng có khí chất

Tu Đạo có thể trở thành thánh hiền anh tài

道真理真真天命 徒兒是否感其中

Đạo chân lý chân thiên mệnh chân

Các đồ nhi có cảm nhận được điều này

không

聞道不捨實心意 報恩了愿似泉湧

Các con phải thực tâm học Đạo lòng không
lay chuyển

Báo ân liễu nguyện như nguồn suối tuôn
trào

皇天不負苦心者 諸天仙佛助道宏

Thượng Thiên không phụ người có tâm

Chư Thiên Tiên Phật luôn hộ pháp cho Đạo
trường hồng triền

明白嗎

Các con có hiểu không

班員今日否精神 莊嚴佛殿振精神

Các ban viên hôm nay tinh thần có tốt
không

Phật điện trang nghiêm các con hãy phấn
chấn tinh thần

人生真諦已明曉 道之尊貴銘於心

Nhân sinh chân đế các con đã hiểu rõ

Đạo chi tôn quý các con phải khắc ghi

持齋意義不可忘 孝道更須行躬親

Ý nghĩa trì chay các con không được quên

Hiếu đạo càng phải tự thân thực hành
為人當知孝一字 憾天動地驚鬼神
Làm người phải biết chữ hiếu
Kính thiên động địa quý thần kiếp sợ
孝字傳家孝為寶 悌道實行和鄉鄰
Chữ hiếu là báu vật truyền gia
Thực hành tốt đạo nghĩa anh em và hòa
thuận với láng giềng
齊家治國平天下 禮 首先格物勤修身
Nếu muốn tề gia trị quốc bình thiên hạ
Trước hết phải hiểu rõ các nguyên lý phép
tắc của sự vật sự việc và cố gắng tu thân
奉行道之宗旨也 禮運大同銘記心
Phụng hành theo tôn chỉ của Đạo
Lễ vận đại đồng phải khắc trong tâm
好嗎

Được không các con
佛桌三盤香蕉請 人人一根握手中
Thầy mời các con ba đĩa chuối trên bàn
Phật
Mỗi người tay cầm một quả chuối
一串一串具深意 心手相連之象徵
Từng nải chuối đều có ý nghĩa sâu sắc

Tượng trưng cho bàn tay và trái tim luôn
liền nhau

點傳是否明師語 前來佛桌供果請
Các Điểm truyền sư có hiểu ý Thầy không
Hãy đến bàn Phật nhận lấy hoa quả
今日為師讓徒曉 道之尊貴在其中
Hôm nay Thầy cho các con hiểu rằng
Sự tôn quý của Đạo là ở đây
三曹普渡應時運 徒兒有幸白陽逢
Tam tào phổ độ ứng thời ứng vận
Các đồ nhi may mắn được gặp thời Bạch
dương
五湖四海之男女 不分老幼濟法艇
Tất cả nam nữ ở bốn bề năm châu
Không phân biệt già trẻ đều có thể lên pháp
thuyền
一串香蕉似法艇 一根一根連一同
Một nải chuối như một chiếc pháp thuyền
Từng quả từng quả cùng kết liền nhau
吾們皆是皇中兒 天地之間立其中
Chúng ta đều là những người con của
Hoàng mẫu
Sống giữa trời đất rộng lớn bao la

白陽盛事一同辦 師徒一同責任承
Bạch dương đại sự chúng ta cùng làm
Thầy trò ta cùng nhau gánh vác trọng trách
徒兒香蕉食在嘴 意義明曉在心中
Các con ăn chuối trong miệng
Phải hiểu ý nghĩa trong tâm
出班以後不離道 不離前賢後學情
Sau khi kết thúc pháp hội không rời xa Đạo
Không rời xa tình thân tiên hiền hậu học
海內海外皆一家 手心手背皆手同
Trong nước ngoài nước đều chung một nhà
Lòng bàn tay mu bàn tay đều là bàn tay
望徒明白師心意 速修此時返真宗
Thầy mong các con hiểu được lòng Thầy
Tu gấp trong thời kỳ này để trở về chân
tông
繼往開來宗一貫 普地顯然放光明
Kế vãng khai lai Nhất quán chân tông
Hiện nhiên tỏa sáng khắp đất trời
今日一根香蕉送 卻是一串連一同
Hôm nay Thầy tặng các con một quả chuối
Chính là để kết nối các con thành một khối

今後前賢後學輩 猶如一家建深情
Từ nay dù là bậc tiền hiền hay hậu học
Đều tình thân như người một nhà

好嗎

Được không các con
日月如梭總未閑 光陰荏苒年復年
Ngày tháng trôi nhanh chưa có lúc nhàn
Thời gian thấm thoát hết năm này lại sang
năm khác

因時有限不耽誤 前程開創信心堅
Do thời gian có hạn Thầy không làm mất
thêm thời giờ

Các con phải kiên định lòng tin tạo dựng
tiền đồ

腳踏實地由今日 真修真辦惜深緣
Hành động thiết thực kể từ hôm nay
Chân tu chân hành trân trọng mỗi thâm
duyên này

止此批此不多述 祝福賢徒各平安
Thầy mượn khiêu phê huấn tạm dừng tại
đây

Thầy chúc các hiền đồ luôn bình an

哈哈止
Haha dừng

IKTCD S

注釋：

【九玄七祖】：何謂九玄七祖（九玄：子、孫、曾、玄、來、昆、仍、雲、耳。七祖：父、祖、曾、高、太、玄、顯。元朝以後專稱七父為顯考。）

【善始克終】：善妖善老，善始善終。《莊子·大宗師》以榮名終，稱賢相，豈不善始善終哉？《史記·陳丞相世家贊》（釋義）：做事情有好的開頭，也有好的結尾。形容辦事認真。

【四大法律】：關聖帝君、張飛、呂洞賓、岳飛。

【黃粱夢】：黃粱：小米。比喻虛幻不能實現的夢想。

【六道】：佛學術語，指有情生活、輪迴於其中的六個界別，即：一、天道，二，阿修羅道，三、人道，四、畜生道，五、餓鬼道，六、地獄道。此中上三道，為三善道，因其業力（善惡二業，即因果）較善良故；下三道為三惡道，因其業力較慘惡故。

【水之濁兮濯我足，水之清兮滌我纓】：水清就洗帽帶，水濁就洗腳。後比喻人的好壞都是由自己決定。《孟子·離婁上》：“有孺子歌曰：‘滄浪之水清兮，可以濯我纓；滄浪之水濁兮，可以濯我足。’孔子曰：‘小子聽之。清斯濯纓，濁斯濯足矣。自取之也。’”

【翛然塵外】：ㄒㄩㄢ ㄇㄣˊ ㄉㄨㄣˊ ㄟ ㄌㄞˊ ㄇㄞˊ、莊子大宗師篇：「翛然而往，翛然而來而已矣。」六研齋筆記：「松關竹屋，翛然如在塵外。」翛然，來去自如，無所拘束的樣子。全句形容品格高潔，瀟灑脫俗。

【思無邪】：是指詩經的詩篇都是作者真誠流露毫無虛假

的心聲。

【掃三飛四】：即掃三心飛四相；所謂三心者，過去心，現在心，未來心，此謂之三心也。心乃應事之總指揮，故過去之事不可追，去就吧，雖妄想亦不返，反損精神，現在之事不可存，去就吧，有事則應，無事則靜，未來之事不可求，事來則應，妄想亦不得，如此三心滅矣。

所謂四相者，不是眼耳鼻舌之四塵也。乃吾佛所謂，無我相，無人相，無眾生相，無壽者相，儒聖所謂，非禮勿視，非禮勿聽，非禮勿言，非禮勿動，道祖所謂，視之不見，聽之不聞，吸之不知其香，食之不知其味，此為三教，進修該棄之心法也。

【光陰荏苒】：荏苒：時間一點一點的流逝。指時間漸漸地過去了。

I K T C D S

濟公活佛行誼：

浙江省天台縣，有一位宰官姓李名茂春，為人純正不貪名利，後辭官隱居。他的原配王夫人，樂善好施，結婚三十年尚無子嗣。一天晚上，王夫人夢見一位紫腳金色的人拿一朵五彩色的蓮花送給她，她毫不躊躇地把它吞下肚，從此就身懷六甲，於宋光宗元年十二月初八日，生下一名面如滿月，眉目清秀的男嬰，這就是我們的活佛老師。

活佛老師自幼熟讀四書五經、諸子百家，不僅精通文理，而且吟詩作賦樣樣精通。有位道清長老欲度化活佛老師，活佛老師說：「我尚有三件大事未了，所以難以接納長老的美意，一是古今沒有一個頑鈍的高僧，所以我還很幼稚且書又讀不多，那敢妄想的忝了上乘的精微。二是天下沒有一個不孝的佛菩薩，何況我的父母在堂，上無兄，下無弟可奉養父母，怎敢棄父母不顧，而去出家。三是出家傳燈必要有高僧摩頂，現在叢林佛堂雖多，卻少有摩頂的大善知識，所以我不敢冒然出家。」道清長老認為前一、二項，活佛老師已具足，至於第三項，長老可以擔得，於是活佛老師就問：「老師父此身，住在世間有幾年了？」道清長老回答：「老僧住世，已有六十二年之餘了」活佛老師問：「此身既然住世六十二年餘，那麼身內的這一點靈光是住在什麼地方？」這話一問，竟問倒了道清長老。

到了十八歲，王夫人染病，不到幾天竟與世長辭，父親繼之也撒手西歸，人命的無常，使老師感悟時光的易逝，生死大事不容忽視，於是到杭州西湖靈隱寺拜遠瞎堂長老出家學習打坐，活佛老師一夜之間跌了好幾回，他想著：「我出家的目的是指望能明心見性，而對佛法有所體驗了解，但是，如今卻像死人似的只坐在聾聽瞎視中，這和那些土木泥膏像有什麼差別呢？因此要去拜辭方丈準備回家。在方丈室的遠瞎堂長老已知老師的情況，當活佛老師到了方丈室，遠瞎堂長老叫活佛老師走近些，就往面門打一巴掌，並且大喝說：「自己來處還不悟，倒向老僧尋去路，

這一掌，打你這個沒記性。」這麼一打竟把老師給打開悟了，老師遂記得自己的前世因緣，於是在他的心坎裡，已經灑然脫去下根性，而添上了「上根智」。

活佛老師為了抹藏本相，和光同塵，他的一舉一動，都是帶著幾分癡癡醉醉的姿態，有時帶著一班孩子在冷泉寺玩遊戲，有時和一大群猿猴翻觔斗，有時自個兒遊山玩水，高唱山歌，有時大街小巷與人結緣，鞋子破、帽子破，身上袈裟也破，但是秉著一份濟世救人的慈悲心腸，那裡不平那裡就有活佛的蹤影。有一個人為了找尋自己的女兒，遍尋不著，內心十分痛苦失望，準備上吊自殺，濟佛百般勸化，又用佛力幫助此人找到女兒，父女團聚，重溫天倫。有一回，濟佛路經一個村莊，適巧有人結婚娶親，全村正在慶祝，但是濟佛知道村旁的那座山即將傾倒，於是活佛老師搶了新娘，背了就跑，全村的人也追著濟佛跑，一直追到村莊外，此時，山倒了將村莊壓平了，若活佛老師不適時逗著大家追他，則全村的村民性命不保，村民見此，真是驚心動魄，也了解活佛的用心。

有一朝官叫沈五官，與活佛老師相識，一次他請活佛老師喝酒，欲試一下活佛老師的定力，找了一個姑娘陪活佛老師，活佛老師酒醉心頭定，不動如山，活佛老師獨自睡在炕上，那位姑娘自己也睡去了，轉天清早，沈五官聽那姑娘提起，深深地佩服說：「道高龍虎伏，德重鬼神欽，真不愧為一個出家人。」活佛老師遊化人間的事跡很多，十分精彩。五十幾年的遊戲神通，自山明水秀的西湖以及江南太湖流域一帶，都傳頌著濟佛的神跡，數十年來勸化人心，除魔降妖，挽天地正氣於不倒，立人間綱常於不墜，宋朝的濟公活佛，家喻戶曉，傳為千古美談。

濟佛為了在人間繼續救苦救難，不戀先天果位，倒駕慈航，在人間降世七十二回，廣渡有情、隨緣渡化，所以我們很多前賢在過去世當中曾為老師的親朋、眷屬及弟子，因此在這次普渡三曹中，我們又拜在活佛門下，這一世與老師的緣分，就更加殊勝了。我們沾恩躬逢此白陽時期，應該自我體察此殊勝因緣，積極投入修辦行列，己立立人已達達人，以報天恩師德於萬一，才不

虛度此生。

CHUYỆN KỂ VỀ THẦY TẾ CÔNG HOẠT PHẬT

Tại huyện Thiên Đài, tỉnh Triết Giang, có một vị quan tể họ Lý tên là Mậu Xuân, ông là người chính trực không tham danh lợi, về sau từ quan ở ẩn. Vợ ông là Vương phu nhân, thích bố thí giúp đỡ người khác, hai người đã kết hôn được 30 năm nhưng vẫn chưa có con nối dõi. Một đêm nọ, Vương phu nhân nằm mộng thấy một người có bàn chân màu kim tím tay cầm đoá hoa sen năm màu tặng cho bà. Vương phu nhân đã nuốt đoá hoa sen đó vào bụng mà không hề do dự, từ đó bà đã mang thai lục giáp. Vào mùng 8 tháng 12 năm thứ nhất đời vua Tống Quang Tông, đã hạ sinh một bé trai có khuôn mặt tròn trịa, khôi ngô tuấn tú. Bé trai đó chính là thầy Tế Công Hoạt Phật của chúng ta.

Từ nhỏ thầy Tế Công đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh và trư tử bách gia. Thầy không những tinh thông văn lý, mà còn giỏi việc ngâm thơ viết phú. Có vị Đạo Thanh trưởng lão muốn độ hoá thầy Tế Công, thầy đã nói rằng: “ta còn ba việc lớn chưa làm xong, cho nên khó lòng có thể tiếp nhận ý tốt của trưởng lão, thứ nhất là, xưa nay không hề có vị cao tăng nào ngu si dân dộn cả, còn ta thì hãy còn ấu trĩ, cũng không đọc nhiều sách, đâu dám vọng tưởng đưa mình lên đẳng cấp thượng thừa. Hai là, thiên hạ không thể có một vị Phật bỏ tất bất hiếu, hưởng hờ cha mẹ ta còn sống, trên dưới đều không có anh em có thể phụng dưỡng cha mẹ, thì làm sao ta dám bỏ mặc cha mẹ không lo để đi xuất gia? Thứ ba, việc xuất gia truyền đăng thì cần phải có cao tăng tuyệt đỉnh, hiện nay đền chùa tuy nhiều, song lại rất hiếm tri thức đại thiện tuyệt đỉnh, cho nên trước khi suy nghĩ kỹ ta đâu thể tùy tiện xuất gia.” Đạo Thanh trưởng lão cho rằng hai điều đầu tiên, thầy Tế Công đã hội tụ đủ, riêng điều thứ ba, trưởng lão có thể gánh vác được, thế là thầy Tế Công liền hỏi: “Xin hỏi trưởng lão đến nay đã sống trên thế gian này bao nhiêu năm rồi?” Thanh

Đạo trưởng lão trả lời: “Lão tăng tại thế đã hơn 62 năm rồi”. Thầy Tế Công lại hỏi: “Nếu như đã sống trên thế gian này hơn 62 năm, vậy thì xin hỏi điểm linh quan trong cơ thể trưởng lão nằm ở đâu?” câu hỏi này đã khiến Đạo Thanh trưởng lão không thể trả lời được.

Đến năm thầy 18 tuổi, Vương phu nhân bị bệnh, được vài hôm bà qua đời. Phụ thân cũng đã về cõi Tây thiên không lâu sau đó. Sự vô thường của đời người, khiến cho thầy hiểu ra sự quý báu của thời gian, không được phép xem nhẹ chuyện sinh tử. Thế là thầy đến Linh Ẩn Tự tại Tây Hồ, Hàng Châu bái Viên Hạch trưởng lão xuất gia học ngôi thiền. Trong một đêm thầy đã bị ngã rất nhiều lần, thầy nghĩ: “Mục đích xuất gia của ta là mong được minh tâm kiến tánh, đề ngộ được Phật pháp, vậy mà hiện giờ lại chỉ biết ngồi đây cảm điếc mù loà như một cái xác chết, vậy thì có khác gì là cỏ cây đất đá đâu?” Do đó, thầy đến từ giả phương trưởng chuẩn bị trở về nhà. Viên Hạch trưởng lão trong phòng phương trưởng đã biết được những ý nghĩ của thầy, khi thầy bước vào phòng phương trưởng, Viên Hạch trưởng lão bảo thầy đến gần hơn và tát thẳng vào mặt thầy một cái tát, đồng thời quát lớn: “Nơi đến còn chưa ngộ, há có thể biết nơi về, cái tát này, ta đánh vì cái tánh hay quên.” Chính cái tát này đã khiến thầy khai ngộ, thầy đã nhớ ra được nhân duyên những kiếp trước của mình. Thế là trong tâm khảm của thầy, thầy đã có thể nhẹ nhàng vứt bỏ những tánh khí thông tục tầm thường, và tìm thấy nguồn trí tuệ thượng căn.

Để che giấu thân phận, hoà nhập chúng sinh, nhất cử nhất động của thầy Tế Công đều phần nào mang dáng vẻ của một gã điên khùng say rượu. Có lúc thầy chơi đùa với bọn trẻ con tại Lãnh Tuyên Tự, có lúc thầy lộn nhào với một lũ khỉ, có lúc thầy lại đi ngạo du sơn thủy một mình, cất cao giọng hát, có lúc thầy đi khắp các con đường ngõ hẻm để kết duyên với mọi người. Với đôi giày rách, chiếc mũ rách và chiếc áo cà-sa cũng rách trên người, song, bằng tấm lòng từ bi độ thế

cứu người, nơi đâu có bất bình là nơi đó có dấu chân của thầy Tế Công. Có một người vì muốn tìm lại đứa con gái mất tích của mình, nhưng tìm khắp nơi mà vẫn không thấy, trong lòng hết sức đau khô và thất vọng, nên đã tìm cách định treo cổ tự vẫn. Thầy đã tìm đủ mọi cách để can ngăn khuyên bảo, và cuối cùng thầy dùng phật pháp giúp ông ấy tìm được con mình, cha con đoàn tụ, vui vầy bên nhau. Có một lần, thầy Tế Công đi ngang một ngôi làng, vừa lúc có người làm lễ kết hôn. Tất cả dân làng đều đang chúc mừng cho đám cưới, nhưng thầy biết rằng ngọn núi cạnh làng sắp bị sạt lở, thế là thầy đã cướp tân nương, cõng trên lưng chạy ra khỏi làng, người dân trong làng đều chạy đuổi theo thầy, đuổi mãi cho đến khi ra khỏi ngôi làng. Khi đó, quả thật ngọn núi đổ xuống lấp bằng cả ngôi làng. Nếu thầy Tế Công không gây sự đùa cợt khiến mọi người đuổi theo, thì tánh mệnh của tất cả dân làng đã không còn. Dân làng thấy vậy, thật sự cảm thấy kinh hãi bất ngờ, từ đó cũng đã hiểu được dụng tâm của thầy.

Có một vị quan trong triều gọi là Thẩm Ngũ Quan, quen biết với thầy Tế Công. Một hôm, ông ta mời thầy Tế Công đến uống rượu, để thử xem định lực của thầy tu luyện đến đâu. Ông ta đã đưa một cô gái đến ngồi uống rượu cùng thầy. Thầy Tế Công rượu say nhưng lòng không lay, thầy ngồi bất động như tượng và ngủ một mình trên giường lò, cô gái đó cũng phải đi ngủ một mình ở một nơi khác. Sáng hôm sau, Thẩm Ngũ Quan nghe cô gái đó kể lại, tỏ ra hết sức khâm phục và nói: “Đạo cao long hổ phục, đức trọng quỷ thần khâm, thật không hổ danh là một người xuất gia.” Các câu chuyện về thầy Tế Công đi khắp nhân gian độ hoá chúng sinh thật nhiều không kể xiết và hết sức hấp dẫn ly kỳ. Sự du hí thần thông trong hơn 50 năm, từ vùng Tây Hồ non xanh nước biếc cho đến lưu vực Giang Nam Thái Hồ, khắp nơi đều truyền tụng về những câu chuyện thần kỳ của thầy Tế Công. Trong suốt khoảng thời gian ấy, thầy đã khuyên hoá

nhân tâm, trừ ma hàng yêu, gìn giữ chánh khí cho đất trời, xây dựng cương thường trong nhân gian. Trên khắp thế gian, mọi người mọi nhà đều biết đến và truyền tụng nhau về Thầy Tế Công Hoạt Phật đời nhà Tống với những câu chuyện được lưu hương nghìn đời.

Để có thể tiếp tục cứu khổ cứu nạn tại nhân gian, Thầy Tế Công đã không luyến tiếc quả vị nơi Cực lạc, 72 lần thầy giáng thế xuống nhân gian, đèo lái pháp thuyền từ bi, kết thiện duyên ở khắp nơi, tùy duyên độ hoá chúng sinh. Do đó, rất nhiều các vị tiên hiền chúng ta trong những kiếp trước đã từng là người thân, bằng hữu hay đệ tử của thầy. Cho nên, trong lần phổ độ tam tào này, chúng ta lại quỳ dưới cửa Phật của thầy, và chắc chắn duyên phận của chúng ta với thầy trong kiếp này sẽ càng đặc biệt hơn nhiều. Chúng ta may mắn được hưởng hồng ân sinh dưới thời bạch dương, phải biết nhận thức mỗi nhân duyên thù thắng này, tích cực gia nhập hàng ngũ những người tu Đạo, hành Đạo. Tự bản thân chúng ta phải biết nắm bắt và chia sẻ những gì mình đạt được cho người khác, để phần nào có thể báo đáp được sự to lớn của thiên ân sư đức, có vậy mới không uổng sống kiếp này.

IKTCD S

法會側記：

在眾人還沉醉假日休憩中，卻有一群來自異鄉的佛子，才剛放下工作，就把握難得的機會，來到蓄德佛堂接受佛光普照，進入率性進修班，展開成佛之路的步程，也在專心投入課程後，心靈充滿法喜，在第一天的專題的洗禮之後，各個佛子展現對未來的成佛之路，具有無比的信心。

在第二天感人熱淚的孝道課程後，濟公老師借用三才，用木筆沙盤描繪出對徒兒的期許，道出蓄德眾徒的心聲；從鎮壇詩中：「蓄銳養精赴康莊，不辭勞苦處開荒，德化十方浩然養，無量恩惠賜賢良；佛門開啟慧朗朗，明心見性守真常，堂堂正正作榜樣，誠中形外當自強。」開法會玄祖沾光，佛盤註有始有終。法會殊勝佛規守，法律主佛仙鑑班，上乘佛法脫凡胎，紅塵黃梁輪迴轉。悟透真理出六道，見道成道樂無窮，煩惱皆因庸人擾，萬緣放下難關衝。學修講辦正知見，見賢思齊省不賢，無為而為思無邪，道在行住坐臥中，真知真行惟道從。掃三飛四有氣質，道真理真報恩了。

老師又勉勵班員：「人生真諦道尊貴，持齋孝道行躬親，孝感動天傳家寶，齊家治國先格物，道之宗旨運大同。」三曹普渡白陽運，一串香蕉似法艇，一根連一根，如法舟連成一同，大家同舟共濟，三不離：不離經典、不離道場、不離前賢，海內外皆一家，不分你和我，與師心同辦三曹大事，發愿學菩薩渡賢，圓滿愿力了還鄉。

IKTCD S

Pháp hội tắc ký:

Khi mọi người đang còn nghỉ ngơi tận hưởng một ngày nghỉ cuối tuần, thì có một nhóm Phật tử đến từ tha hương, vừa mới rời khỏi vị trí làm việc, đã nắm bắt cơ hội hiếm có để đến Phật đường Súc Đức tiếp nhận Phật quang phổ chiếu, bước vào lớp Suất tính tiền tu, mở ra những chặng đường đầu tiên trên con đường thành Phật, và sau khi chăm chú theo dõi các bài giảng, trong tâm linh càng chan chứa niềm vui. Các bạn Đạo thân sau khi trải qua các chuyên đề của ngày Pháp hội thứ nhất, lòng tin đối với con đường thành Phật trong tương lai càng tràn đầy.

Ngay sau bài học Hiếu Đạo cảm động rơi nước mắt trong ngày thứ hai của Pháp hội, Thầy Tế Công đã mượn khiêu Tam tài, sử dụng bút gỗ sa bàn để diễn tả lòng mong mỏi đối với các đồ nhi, nói ra tiếng lòng của tất cả đồ nhi tại Phật Đường Súc Đức. Từ những vàng thơ Trần Đan: “**SÚC** nhuệ dưỡng thần hương đến kang trang, bắt từ lao khổ khắp chốn khai hoang; **ĐỨC** hóa thập phương dưỡng khí hạo nhiên, vô lượng ân huệ ban phước lương hiền; **PHẬT** môn mở mang trí tuệ khai sáng, minh tâm kiến tánh giữ vững chân thường; **ĐƯỜNG** đường chánh chánh làm tấm gương tốt, trong ngoài như một ắt sẽ tự cường.” Tham dự Pháp hội huyền tổ triêm quang, Phật bàn đã trú sách nên phải có trước có sau. Pháp hội thù thắng phải tuân thủ Phật quy, có Pháp Luật Chủ và Tiên Phật giám ban, Phật pháp thượng thừa có thể giúp chúng ta thoát khỏi giới phàm, cõi hồng trần mộng hoàng lương chuyển kiếp luân hồi, ngộ thấu chân lý thoát xuất lục đạo, gặp Đạo và đắc Đạo thì còn gì vui bằng, phiền não là do người phàm tự làm cho mình bị nhiễu loạn, vạn duyên buông xuống vượt qua gian khó, học tu giảng bàn phải có tri kiến đúng đắn, thấy điều tốt thì học theo thấy điều không tốt thì nhắc nhở bản thân mình, làm theo lẽ vô vi suy nghĩ không ác tà gian dối, đi đứng ngồi nằm đều có Đạo, chân tri chân hành không ngoài Đạo.

Quét bỏ tam tâm thổi bay tứ tượng giữ gìn khí chất, Đạo chân lý chân báo ân liễu nguyện.

Thầy còn động viên các học trò: “Nhân sinh chân đế Đạo rất tôn quý, trì chay hiếu đạo phải tự thân thực hành, chữ hiếu là báu vật truyền gia có thể cảm động trời đất, muốn tề gia trị quốc phải tìm hiểu rõ các nguyên lý phép tắc của các sự vật sự việc, tôn chỉ của Đạo là hóa thế giới thành đại đồng.” Tam tào phổ độ ứng vận thời Bạch dương, một nải chuối tượng trưng cho một chiếc pháp thuyền, từng quả chuối nối liền nhau, như chiếc pháp thuyền được kết chặt thành một thể thống nhất, mọi người đồng hội đồng thuyền. Tam bất ly: bất ly kinh điển, bất ly Đạo trường, bất ly tiền hiền. Trong nước ngoài nước đều là một nhà, không có sự phân biệt, Thầy mong đồ nhi đồng tâm với Thầy để cùng làm đại sự Tam tào, phát nguyện học theo Tiên Phật Bồ Tát cứu độ chúng sinh, phát nguyện liễu nguyện công quả viên mãn trở về cố hương.

IKTCD S

IKTCDS

ĐẠO CHI TÔN CHỈ

Kính thiên địa 崇 Lễ thần minh 頤 Ái quốc
trung sự 鄧 phẩm sùng lễ 熙 Hiếu phụ mẫu
Trọng sư tôn 信 Tín bằng hữu 和 Hoà hương lân
Cải ác hướng thiện 仁 Giảng minh ngũ luân
bát đức 先 Tiên phát ngũ giáo thánh nhân chỉ
áo chỉ 克 Khắc tuân tứ duy cương thường chỉ
cổ lễ 孝 Tảo tâm địch lộc 孝 Tá giả tu chân
Khôi phục bản tánh chỉ tự nhiên 興 Khởi phát
lương tri lương năng chỉ chí thiện 興 Kỷ lập
lập nhân 興 Kỳ đạt đạt nhân 文 Văn thể giới vi
thanh bình 和 Hoá nhân tâm vi lương thiện
Kỷ thể giới vi đại đồng

IKTCDS

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為
清平。化人心為良善。冀世界為大同。

IKTCD S